

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. XIII. Dissertationis II. Articuli VI. An ususfructus Professi transeat ad
Monasterium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. XIII. Dissertationis II. Articuli VI.

An usufructus Professi transeat ad Monasterium?

434. **D**E usufructu dissertum est à n. 135. an extinguatur per Professionem, paucis data est resolutio n. 41. & 137.

De Peculio Castrensi, vel quasi Castrensi per Professionem transmitti in Monasterium successionis capax est certum per omnes apud Sanch. *lib. 7. Moral. c. 13. n. 37.*

De adventitio etiam est certum transire quoad proprietatem, attamen quoad usufructum non transire, quamdiu pater vivit, sed remanere penes patrem cum plerisque tuerur Sanchez n. 39. Professio enim etsi tollat patriam potestatem, non tamen extinguit usufructum, sed morte Patris consolidatur cum proprietate Monasterij, usufructus enim semel acquisitus non cessat cessante patriâ potestate *L. fin. cod. ad Tertull. & L. 3. cod. de usufructu*, quare illud cessante causâ cessat effectus, procedit de jure, quæ à causa dependent in fieri, & conservari.

Quomodo autem usufructus non solum patris in adventitia filij bona, sed cujuscunque usufructuarij, si profiteatur in Monasterio capaci transeat ad Monasterium, non caret difficultate, cum sit jus personale, atque aded non transeat

de persona in personam *per cit. n. 315.* Unde non desunt Doctores apud Sanch. *num. 47.* negantes transire in Monasterium, nec eum in proficiente usufructuario Monacho remanere, cum vi Professionis fiat incapax cujusvis proprij temporalis habendi.

Huic opinioni resistunt omnes alij longissimo catalogo relati à Sanch. qui *num. 50.* ex præmissis *num. 5.* tradit transire ad Monasterium non ex voluntate usufructuarij proficientis (eo quod, ut dixi, sit jus personalissimum adhærens ossibus usufructuarij, proinde prior usufructus extinguatur in usufructuario) sed voluntate Domini directi, & proprietarij novus constituatur in Monasterio. Hæc doctrina est indicata *cit. num. 41.*

Verum ex ibi dictis cum Haunold. *Resp.* Quod non sit opus, ut transeat de persona Professi ad Monasterium tanquam ad personam distinctam, quia Monasterium non est persona distincta moraliter à Monacho, sed eadem: aut dic transire ex Autoritate juris disponentis, ut omnia jura Monachi transferantur in Monasterium *Auth. Ingressi e. de sacrosanct. Eccles.* vel dic cum Krim. *de feudis n. 1719.* quod fructus

H h h 3

sit

fit jus personale, id est, quod non transseat de persona una in aliam, sit intelligendum de transitu per cessionem, aut transmissionem in alterum, secus si cum ipsa persona transeat in alium illud jus habentem solum per consequentiam personæ, hoc ipso enim quod leges concedant sine exceptione omnia jura transire cum Professo, eo ipso declarant non esse sic personale, ut cum Professo non maneat, quamdiu ille vivit.

Quando directè relinquitur usus-fructus Ecclesiæ, aut Monasterio, tunc omnino durat centum annis, minime autem quando Ecclesia indirectè succedit in jus alterius, ut fit quando usufructuarius proficitur, tunc enim cum contempatione hujus succedit Monasterium, non extenditur ultra vitam proficentis Sanch, n. 48. & 50.

§. XIV. Dissertationis II. Articuli VI.

An Monasterium Professo succedat in fidei commissio cum exclusione substituti.

435. **A**D hanc questionem paucis respondi num. 41. latius eam examinat Haunold. de jur. & just. tract. 4. à n. 29. respondetque affirmativè ad questionem, & quidem primo in casu substitutionis conditionatæ sub hac conditione: si hæres institutus sine liberis decesserit. Fundamentum hujus præbet Auth. de sanctissimis Episcopis (quæ est Novell. 123.) c. 37. ibi: Sancimus si persona talibus conditionibus subiecta sive masculi, sive fæmine Monasteria ingrediantur, tales conditiones invalidas, & pro non scriptis esse.

Respondet secundò etiam pro non adjecto haberi istam conditionem, si hæres institutus Professus fuerit in Reli-

gione capaci successione: quam sententiam priùs amplexus est Fachin. lib. 4. contr. c. 50. etsi constat de contraria voluntate testatoris quam redigit in hunc Syllogismum: nam hoc testator vult, ut si hæres institutus absque liberis moriatur, succedat substitutus, sed hæres ingrediens Monasterium absque liberis moritur, ergo testator vult, ut in hoc casu succedat substitutus, non autem Monasterium.

Probatur utrumque responsum: contra testatoris dispositionem in favorem Religionis statuit Imperator Justinian. ut Monasterium succedat titulo Professi hæredis instituti cum substitutione sub conditione, si sine liberis decesserit, ergo etiam ob eundem favorem censentur.